22.10.2013 **TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA (özet)** Polis Vazife Salahiyetleri Kanunu'nun daha birinci maddesinde,
"
Polis, asayişi amme, şahıs, tasarruf emniyetini ve mesken masuniyetini korur. Halkın ırz, can ve malını muhafaza ve ammenin istirahatini temin eder
" dendiği ve yine aynı kanunda polisin
"
bir suçla karşılaştığında suça el koymak, önlemek, sanık ve suç delillerini tesbit, muhafaza ve yetkili zabıtaya teslim etmekle görevli ve yetkili
"
olduğu belirtildiği halde, özellikle Gezi Olaylarının başlamasından bu yana toplumsal olaylara müdahalede görevli resmi/sivil polislerin
"halkın ırz, can ve mal emniyetini muhafaza"
yerine adeta bunları tehdit ve ihlal eden, demokratik haklarını kullanan göstericilere karşı öldüresiye dayak veya şiddet uygulamaktan çekinmeyen, resmi/sivil polis ve "yardımcı sivil güçlerce" işlenen saldırı, taciz ve cinayet suçlarının delillerinin karartılmasına önayak olan bir kuruma dönüşmüştür. Bunun en bariz örnekleri arasında, 1 Haziran 2013 tarihinde Kızılay'da
Ethem Sarısülük
'ün resmi görevli polis
Ahmet Şahbaz
tarafından yakın mesafeden tabanca ile vurulmasına ilişkin MOBESE görüntüleri bulunmaktadır. MOBESE merkezinde görevli polislerin cinayet anını merkezi sistemden izlerken cinayeti işleyen polisin kimliğini gizlemek üzere olay yerini gören MOBESE kamerasını hızla ağaçlara ve gökyüzüne çevirdikleri görülmüştür.

Benzer şekilde, Gezi Olayları nedeniyle Eskişehir'de yapılan gösterilere katılan 19 yaşındaki üniversite öğrencisi
Ali İsmail Korkmaz
'ın sivil polis ve sopalı "sivil yardımcıları" tarafından darp edilerek öldürülmesi olayından sonra olay anını gören kamera kayıtlarının polisin yönlendirmesiyle işyeri sahiplerince silindiği, hatta silinmiş halde polis tarafından teslim alınan kayıtların "
işi garantiye almak için"
polis emanetindeyken bir kez daha silindiği, bu kayıtları kurtaran
Jandarma Kriminal Laboratuarı'
nın raporuyla ortaya çıkmıştır.

Bu olaylarla ilgili olarak çoğunlukla basın ve halk tarafından çekilip yayımlanan kamera görüntülerinde, polisin müdahale şeklinin yasal açıdan suç olduğunun bilincinde olarak, görüntüleri engellemek için basın çalışanlarını da darp ettiği, kameralarına el koyduğu, kırdığı, gözaltına alınan kişilere yaptığı taciz ve şiddet görüntülerini engellemek için ya perdeleme

yaptığı ya da kamera görüntüsü dışına çıkararak kötü muameleye devam ettiği, özellikle kadınlara elle, sözle cinsel tacizde bulunduğu, çıplak üst aramalarına girişerek cinsel ve psikolojik tacizde bulunduğu, sokak aralarında uyguladığı orantısız şiddete şahit olup tepki gösteren bütün bir mahalle halkına sinkaflı küfürler ettiği görülmektedir.

Polis tarafından uygulanan cinsel taciz ve saldırıların kendi ayıbı olmadığının farkında olan yurttaşlardan Pınar adlı kadının gazeteci
Ayşe Arman
'a verdiği Hürriyet Gazetesi'nde 2 Ekim 2013 tarihinde yayımlanan röportaj ile ODTÜ öğrencisi
Ezgi Özen'in
11.09.2013 tarihli birgun.net haber sitesinde anlattıkları gözaltında cinsel tacizin boyutları hakkında önemli kanıtlar sunmaktadır.

Daha sonra ortaya çıkan kamera görüntülerinden, 3 Haziran 2013 akşamı Sarıgazi'de eylemcilere müdahale eden Çevik Kuvvetlerin, eylemci sandıkları servis şoförü
HakanYaman
'ın kafasını ve burnunu kırıp bir gözünü çıkardıktan sonra yanmaya devam eden bir ateşin içine attıkları görülmektedir.

Bu şiddet görüntüleri, 1990'lı yıllarda Olağanüstü Hal Bölgesi'nde Özel Harekat Polisleri tarafından sergilenen şiddetle benzerlikler göstermektedir; şu önemli farkla ki bugün bu şiddet tüm ülke genelinde halkın canı, malı, ırzı için en büyük tehdit, adil bir yargılamanın önündeki en büyük engel haline gelmiştir. Olağanüstü dönemlerin şiddeti, bugün olağanlaştırılmış ve sıradanlaştırılmıştır. Üstelik bütün bunlar bir "demokratikleşme" perdelemesi altında gerçekleşmektedir.

Gezi Olayları sırasında ve sonrasında Hükümetin sergilediği tutum aklın, vicdanın ve demokratik hukuk devleti anlayışının çok uzağında kaldığından, görev anında veya görev dışında devlet gücünü kullanarak polisin dahil olduğu şiddet, taciz, tecavüz ve mali suçların araştırılması, suçluların ve delillerin tespiti önündeki engellerin kaldırılması; Başbakanın "polisimiz destan yazdı" şeklindeki sözlerinin, öldüresiye şiddet uygulayan polisin eylemlerini meşrulaştırıcı etkisinin araştırılması; mağduriyetlerin tazmini; halkın ırz, can ve mal emniyeti ile adaletin tecellisini sağlamaya yardımcı olacak, demokratik hukuk devletine yakışır bir kolluk kuvveti oluşturulması için alınacak tedbirlerin tespiti amacıyla Anayasanın 98, İçtüzüğün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Oğuz OYAN

İzmir Milletvekili

22.10.2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Polis Vazife Salahiyetleri Kanunu'nun daha birinci maddesinde,
"
Polis, asayişi amme, şahıs, tasarruf emniyetini ve mesken masuniyetini korur. Halkın ırz, can ve malını muhafaza ve ammenin istirahatini temin eder
" dendiği ve yine aynı kanunda polisin
"
bir suçla karşılaştığında suça el koymak, önlemek, sanık ve suç delillerini tesbit, muhafaza ve yetkili zabıtaya teslim etmekle görevli ve yetkili
"
olduğu belirtildiği halde, özellikle Gezi Olaylarının başlamasından bu yana toplumsal olaylara müdahalede görevli polislerin
"halkın ırz, can ve mal emniyetini muhafaza"
yerine adeta bunları tehdit ve ihlal eden, demokratik haklarını kullanan göstericilere karşı resmi-sivil polis ve "yardımcı sivil güçlerce işlenen saldırı, taciz ve cinayet suçlarında en önemli delil karartıcı kuruma dönüşmüştür. Bu duruma ilişkin en önemli örnekler arasında, 1 Haziran 2013 tarihinde Kızılay'da
Ethem Sarısülük
'ün resmi görevli polis
Ahmet Şahbaz
tarafından yakın mesafeden tabanca ile vurulmasına rağmen, 15 gün boyunca cinayet faili polisin kimliği hakkında görevli savcıya bilgi verilmemesi, olayın yargıya intikalinden sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün teslim ettiği MOBESE kayıtlarından, MOBESE merkezinde görevli polislerin cinayet anını merkezi sistemden izlerken cinayeti işleyen polisin kimliğini gizlemek üzere olay yerini gören MOBESE kamerasını hızla ağaçlara ve gökyüzüne çevirdikleri görülmüştür. Yine aynı şekilde 16 Haziran 2013 tarihinde Ethem Sarısülük'ün cenaze töreni için toplanan yurttaşlara yapılan müdahale sırasında Kurtuluş semtinde polisin attığı gaz fişeği ile ağır yaralanan
Dilan Dursun
'un yaralanma anını gören MOBESE kamerasının da yine fail polisin kimliğini gizlemek amacıyla aniden başka yöne çevrildiği gözükmektedir.

Benzer şekilde, Gezi Olaylarında hükümetin ve polisin antidemokratik ve hukuk dışı müdahalesine tepki olarak Eskişehir'de yapılan gösterilere katılan 19 yaşındaki üniversite öğrencisi
Ali İsmail Korkmaz
'ın sivil polis ve sopalı "sivil yardımcıları" tarafından ölümüne darp edilmesi ve 38 gün koma halinde kaldıktan sonra ölümü olayından sonra olay anını gören kamera kayıtlarının polisin yönlendirmesi ile işyeri sahiplerince silindiği, hatta silinmiş halde polis tarafından teslim alınan kayıtların "

işi garantiye almak için”
polis emanetindeyken bir kez daha silindiği, bu kayıtları kurtaran
Jandarma Kriminal Laboratuarı
nın raporu ile ortaya çıkmıştır.

Delil karartma ve suç işlemeye teşvik mahiyetindeki eylem ve açıklamalar sadece polislerle sınırlı olmayıp yine İçişleri Bakanlığı emrinde ve bölgesindeki emniyet kuvvetlerinin amiri konumunda bulunan vali ve kaymakamlarca de yaygın olarak yapılır hale gelmiştir. Örneğin
, Ali İsmail Korkmaz
olayından, kamera görüntülerinin Jandarma tarafından kurtarılması anına kadar
Eskişehir Valisi Güngör Azim Tuna
olayın polis tarafından yapılmadığı, olayları kızıştırmak için kendi arkadaşları tarafından yapıldığı şeklinde açıklamalar yapmıştır. Yine, Gezi Olayları sırasında
İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu
defalarca göstericileri ve halkı yanıltıcı açıklamalar yapmış, olayları yatıştırmak ve kamu düzenini korumak yerine adeta uygulamakta olduğu polis şiddetini meşrulaştırmak için çelişkili, gerçeğe aykırı ve kışkırtıcı açıklamalarda bulunmuştur. Bunlar arasında en önemlisi kuşkusuz
“göstericilerin silah kullanmaya başladığı, iki polisin silahla yaralandığı”
şeklinde yapılan açıklamadır. Ancak bu açıklamanın sonrasında olayın nerede, ne zaman, ne tür bir silahla ve kim tarafından yapıldığına ilişkin bir açıklama yapılmadığı gibi bu konuda bir soruşturma yürütüldüğü bilgisi de bulunmamaktadır. Dolayısıyla bu iki valinin de olayları yatıştırmak, kamu düzenini korumak, adli makamlara gerçek bilgi ve belgeleri vermek yerine adeta halka karşı psikolojik savaş yürüttükleri ve adli makamları yanıltmak için bütün gayreti gösterdikleri anlaşılmaktadır.

Bu olaylarla ilgili olarak çoğunlukla basın ve halk tarafından çekilip yayımlanan kamera görüntülerinde, polisin müdahale şeklinin yasal açıdan suç olduğunun bilincinde olarak, görüntüleri engellemek için basın çalışanlarını da darp ettiği, kameralarına el koyduğu, kırdığı, gözaltına alınan kişilere yaptığı taciz ve şiddet görüntülerini engellemek için ya perdeleme yaptığı ya da kamera görüntüsü dışına çıkararak kötü muameleye devam ettiği, özellikle kadınlara elle, sözle cinsel tacizde bulunduğu, sokak aralarında uyguladığı orantısız şiddete şahit olup tepki gösteren bütün bir mahalle halkına açık açık
“hepinizin anasını avradını s…..m, hepiniz Ermeni çocuğusunuz
” şeklinde küfrettiği görülmektedir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı verilerine göre
son 15 yılda 241 polis, 91 asker, 17 özel timci, 15 korucu, 45 gardiyan tecavüzden yargılanmıştır
. Bu veriler ve toplumumuzdaki hassasiyeti nedeniyle konuyu adli mercilere taşıyamayan ve mesleki koruma güdüsüyle teşkilat tarafından üstü kapatılanlar da dikkate alındığında cinsel taciz ve tecavüz suçlarında en öne çıkan grubun polis olduğu anlaşılmaktadır. Son olaylarda demokratik haklarını kullanan yurttaşları adeta düşman gibi gören ve kendilerini siyasi koruma altında hisseden teşkilat mensuplarının bu konuda ne kadar ileri gidebileceklerini tahmin etmek zor değildir.

Nitekim, polis tarafından uygulanan cinsel taciz ve saldırıların kendi ayıbı olmadığının farkında olan yurttaşlardan
Pınar
adlı kadın 2 Haziran 2013 tarihinde Beşiktaş'ta gözaltına alındıktan sonra götürüldüğü Başbakanlık Çalışma Ofisi yanındaki polis noktasında yaşadıklarını
gazeteci Ayşe Arman'
a verdiği röportajda (
02.10.2013 tarihli Hürriyet Gazetesi
) şöyle anlatmaktadır:
"Amirim" dedi biri, "Bir tanesi bayan!" "Orospuya bak! Gece gece ne işi varmış sokakta!" dedi. Gece dediği, saat 20.30. Otobüsün içinde biri, "Çıkar üstündekileri" dedi, refleksle, "Çıkarmayacağım!" dedim. Dediğim anda bir tokat patladı suratımda. Çantamı kolumdan çekip aldılar, yere boşalttılar, üzerimdeki ince kazağı zorla çıkardılar, gömleği de. Tişörtle kaldım. Üstümü ararken, taciz ettiler. Sonra biri yapıştı gırtlağıma, bir polis, adı Süleyman'mış, kafamı, otobüsün camına vurmaya başladı. Beni otobüse bindirdiklerinde, önde otobüsün bıyıklı şoförü oturuyordu, ona, "A...na ko..uğumun çocuğu, ışıkları kapat, in aşağı!" dedi. Sonra bana dönüp, "Seni burada dom...tıp, si...rim, zaten karanlık kimsenin haberi olmaz!" dedi."
Ve ODTÜ öğrencisi
Ezgi Özen, 11.09.2013 tarihli http://birgun.net/haber'de
:
"...Beni yakaladıklarında basın orada olduğu için aşırı şiddete maruz kalmadım. Fakat basından uzaklaşıp 'gözaltı aracına götürüyoruz' yalanıyla ekiplerin bekleme alanına götürülürken polislerden biri elini bluzumun içine sokup sütyenimi çıkarmaya çalıştı. Müdahale etmeye çalıştığımda ise bacaklarıma vurarak yol boyu sürüklediler. … Yaklaşık yarım saat boyunca şiddet, taciz ve küfürlerine maruz kaldım. Orada 200'e yakın polis vardı. Her biri sıra eşliğinde vücuduma dokundu. Bağırdığımda ve direnmeye çalıştığımda dayak yedim. Öyle ki 'bizim işimiz bu' diye aralarında gülüştüler bile."
şeklinde ifade etmiştir. Diğer mağdurların ifadelerinden polisin cinsel taciz ve tecavüz suçları ile ilgili olarak en fazla kullandığı ortamların akrep vb. araçların arkasındaki gözaltı yerleri ile karakollarda kameraların görmediği mekanlar olduğu anlaşılmaktadır.

Polis tarafından kadına yönelik şiddetin en vahim örneklerinden biri de 3 Haziran 2013 tarihinde İzmir'de sergilenmiştir. Yirmiye yakın polis tarafından feci şekilde dövülen üniversite öğrencisi
Başak Özçelik'in
kolu kırılmış, cop ve tekme darbelerinden neredeyse vücudunun tamamı morarmıştır. Bu öğrenci olayı anlatırken
"içlerindeki iyi polislerden biri '
ya ölü numarası yap ya da hızla kaç
' dedi"
şeklinde açıklamada bulunmuştur. 21 yaşındaki bir kıza saldıran 20'ye yakın polis arasındaki en iyi polisin bu edilgen tavrı bile polise hakim kurumsal kültürün ve halka bakışın ne kadar vahim bir noktaya ulaştığının göstergesidir.

Yine bu olaylarla ilgili olarak polis konut dokunulmazlığını hiçe sayarak mahkeme kararı olmadan evlere girmiş, sokak aralarında estirdiği teröre itiraz edenlerin veya camlarında/balkonlarında Atatürk fotoğraflı bayrak asılı olanların camlarını taşlamış, doğrudan evlerin içine gaz bombası atarak evlerin, ODTÜ'deki olaylarda ise ormanın yanmasına sebep olmuştur.

Daha sonra ortaya çıkan kamera görüntülerinden, 3 Haziran 2013 akşamı, Sarıgazi Demokrasi Caddesinde eylemcilere müdahale eden Çevik Kuvvet polislerinden 5-6 kişilik bir grubun, son dönemde Suriye'deki El Kaide unsurlarınca sergilenene benzer bir vahşetle, eylemci sandıkları servis şoförü
HakanYaman
'a saldırdıkları, kafasını ve burnunu kırıp bir gözünü çıkardıktan sonra yanmaya devam eden bir ateşin içine attıkları görülmektedir. Adı geçen vatandaşımız 14 gün hastanede kaldıktan sonra bir gözünü kaybetmiş olarak, yüzünde ve kafasında derin yara izleri ile taburcu edilmiştir.

Polis toplumsal olaylarda kullandığı şiddetle yetinmemekte, olaylarda yaralanıp hastanede tedavi görmekte olanların yanına zorla, doktor veya hastane personeli görüntüsü altında girerek suç delillerini yok etmek/karartmak veya yaralılar hakkında gerçek dışı suçlama yapma amaçlı uydurma suç delilleri yerleştirme girişiminde bulunmaktadır. Basına yansıyan görüntü ve haberlerden Ethem Sarısülük, Ali İsmail Korkmaz ve Hasan Ferit Gedik olayında bu durum açık bir şekilde belgelenmiştir.

Benzer şekilde, polis sadece suç işlemekle yetinmemekte, sosyal medya üzerinden açıkça yapılan duyurularla polis tarafından işlenen suçlar ve suçlu polisler övülmekte, mağdurlara ve yakınlarına tehdit ve hakaretler yağdırılmakta, polislerin sanık olduğu mahkeme duruşmalarına destek çağrıları yapılmakta, bizzat Başbakanın ağzından "polisimiz destan yazdı" denilerek gereksiz ve orantısız şiddete sahip çıkılmakta ve bu yönlendirmeler yaygın olarak uygulanarak duruşmaların safahatı ve adil yargılama baskı altına alınmakta, bunu yapanlar kimliklerini saklama gereği duymamasına rağmen bir ceza ve kovuşturmaya uğramamaktadırlar.

Bu şiddet görüntüleri, 1990'lı yıllarda Olağanüstü Hal Bölgesi'nde Özel Harekat Polisleri tarafından sergilenen şiddetle benzerlikler göstermektedir; şu önemli farkla ki bugün bu şiddet tüm ülke genelinde halkın canı, malı, ırzı için en büyük tehdit, adil bir yargılamanın önündeki en büyük engel haline gelmiştir. Olağanüstü dönemlerin şiddeti, bugün olağanlaştırılmış ve sıradanlaştırılmıştır. Üstelik bütün bunlar bir "demokratikleşme" perdelemesi altında gerçekleşmektedir.

Özellikle iktidar partisinin çok zayıf olduğu Gazi, Küçük Armutlu ve Gülsuyu gibi mahallelerde, mahalli dayanışmayı kırmak için polisin uyuşturucu, fuhuş ve emlak alanlarındaki organize suç örgütleriyle birlikte hareket ettiği yaygın bir kanaat haline gelmiştir. Polis kaynaklı şiddet ve hukuksuzluk toplumsal olaylarla sınırlı olmayıp, sokakta, parkta, trafikte vb hayatın her alanına

sirayet etmiştir.

Polisin olaylarda silah kullanmadığı, Avrupa ülkelerinde de kullanıldığı üzere toplumsal olaylarda su, gaz ve plastik mermi kullanıldığı iddiaları, polisin hakkını arayan yurttaşlardan nefret etmesini hatta onları düşman olarak görmesini sağlayan anlayışların hakim olduğu bir siyasi ortamda, polisin kullandığı her aleti öldürücü bir silaha dönüştürdüğünü gerçeğini gizleyememektedir. Nitekim Gezi Olayları sırasında kullandığı gaz bombası kapsülüyle meydana gelen ölümler, ölümcül yaralanmalar, plastik mermilerle gerçekleştirilen göz kayıpları polisimizin bu malzemeyi bu şekilde kullanma konusunda eğitildiğinin kanıtıdır. Polis öyle bir ruh haline getirilmiştir ki,
"vatandaşa sadece gül verir"
şeklinde yasa çıkarılsa da gülün dikeni ve sapıyla göz çıkarmaya devam edeceği anlaşılmaktadır. O nedenle polisin tavrını belirleyecek olan elindeki silahın ağırlığı değil, demokratik laik hukuk devletine ve insan haklarına saygı ve bağlılık olmalıdır.

Gezi Olayları sırasında ve sonrasında Hükümetin sergilediği tutum aklın, vicdanın ve demokratik hukuk devleti anlayışının çok uzağında kaldığından, görev anında veya görev dışında devlet gücünü kullanarak polisin dahil olduğu şiddet, taciz, tecavüz ve mali suçların araştırılması, suçluların ve delillerin tespiti önündeki engellerin kaldırılması; Başbakanın "polisimiz destan yazdı" şeklindeki sözlerinin, öldüresiye şiddet uygulayan polisin eylemlerini meşrulaştırıcı etkisinin araştırılması; mağduriyetlerin tazmini; halkın ırz, can ve mal emniyeti ile adaletin tecellisini sağlamaya yardımcı olacak, demokratik hukuk devletine yakışır bir kolluk kuvveti oluşturulması için alınacak tedbirlerin tespiti amacıyla Anayasanın 98, İçtüzüğün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Oğuz OYAN

İzmir Milletvekili